

باز طراحی و مرمت و بازسازی خانه تاریخی داروغه بر اساس معماری معاصر

محدثه جنیدی جعفری، سجاد خالقی، سجاد بیات، مطهره جنیدی جعفری، محسن مداح*

گروه معماری، موسسه آموزش عالی علوم و توسعه پایدار آریا، تهران، ایران

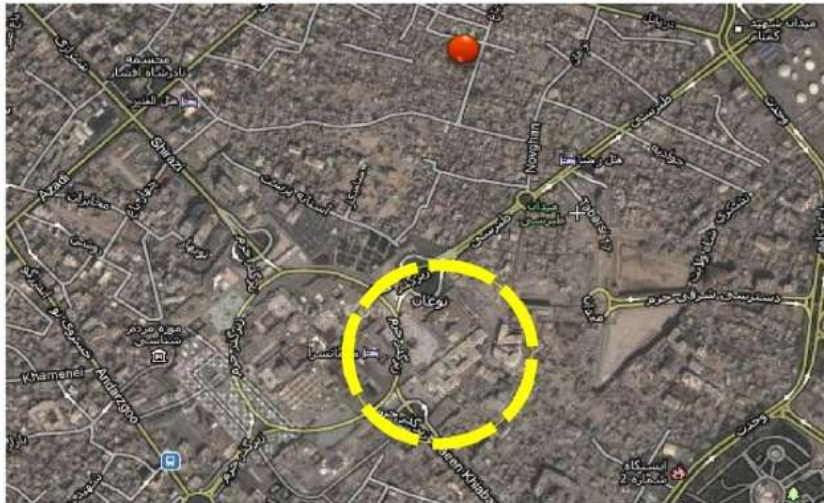
چکیده

ساختمان‌های تاریخی کشور بخشی از شناسنامه فرهنگی مردمی است که در آن زندگی می‌کرده‌اند. از جمله این آثار خانه تاریخی داروغه در شهر مشهد، خیابان نواب صفوی، وحدت اسلامی ۲۱، کوچه کشمیریها است. این بنا، اولین خانه در مشهد می‌باشد که علاوه بر معماری سنتی ایران دارای نشانه‌هایی از معماری روسیه است، لذا از این منظر دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد. از آنجا که خانه داروغه در محله بزرگ نوغان و ریز محله قبر میر قرار گرفته، ضروری است تا با مطالعه در جهت شناخت کامل این محله به صورت کلی و بررسی حوزه نفوذ و همسایگی‌های خانه داروغه به صورت جز، از کیفیت استقرار این اثر ارزشمند در گذشته و حال اطلاعات مناسبی به دست آورد. قبل از هر اقدام مرمتی، تشخیص عارضه است. پیوند عناصر ساختمانی، توزیع متناسب نیروها، مقاومت شالوده‌ها در مقابل بارهای وارده، از عوامل و شرایط لازم برای تأمین ایستایی و ادامه حیات ساختمان محسوب می‌شود. بنابراین، هنگام بررسی بنا یا بافت شهری پرداختن به عواملی که مخل قلمداد می‌شوند، ضروری است. عوامل مخرب مجموعه‌ای از آسیب‌ها هستند که در تغییر شکل و تخریب بنا نقش موثری دارند. مهم‌ترین عامل مخل در این اثر رطوبت است که به شکل‌های نزولی و صعودی موجب آسیب‌های گوناگون در بنا شده است. از دیگر موارد مهم، قرار گیری این ساختمان در بافت قدیم مشهد است؛ عدم استفاده از این بنا موجب متروک شدن و در نتیجه تخریب آن شده است؛ لذا تمام مداخلات در جهت حفظ کالبد با کمترین دخالت خواهد بود تا بنا هماهنگی خود را با بافت حفظ کند. طرح پیشنهادی نگارنده براساسی تحقیقات و نیازهای بافت محله قبر میر به سه گزینه: حسینیه، مرکز اسناد و خانه خوشنویسی ختم می‌شود که با بررسی جداگانه این کاربری‌ها، گزینه مرکز اسناد برای احیا برگزیده شده است.

واژه‌های کلیدی: بازطراحی، بازسازی، خانه تاریخی داروغه، معماری معاصر، ساختمان‌های تاریخی

۱. مقدمه

خانه داروغه واقع در شهر مشهد، خیابان نواب صفوی، راسته حوض مسگران، کوچه داروغه می‌باشد. این اثر در تاریخ ۷ مهر ۱۳۸۱ با شماره ثبت ۶۳۵۷ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است (گزارش ثبتی خانه داروغه، ۱۳۸۱). در سه طرف شمالی، جنوبی، شرقی حیاط توده ساختمانی قرار دارد که در دو طبقه شکل گرفته‌اند. ورودی این بنا در ضلع جنوبی وجود دارد. در سمت شمالی حیاط یک ایوان زیبا قرار دارد که چهار ستون به صورت روبرو و متقارن در جلوی ایوان قرار دارد و تا کف حیاط ادامه پیدا کرده است و دارای تزیینات زیبای آجر کاری می‌باشد. در دو طرف ایوان، دو راه پله به صورت مورب نسبت به بدنه قرار دارد که نرده‌های فلزی ظریف و زیبایی در دو طرف پلکان‌ها به چشم می‌خورد. خانه تاریخی داروغه از بناهای ارزشمند دوران میانی سلسله قاجار می‌باشد که متاسفانه علیرغم ویژگی‌های خاصی، مدت‌ها به حال خود رها شده و پس از آن نیز با نام حسینیه شورک در تصرف زایران یزدی تبار بوده که متاسفانه در این دوره دخل و تصرفاتی در بنا صورت گرفته و حیثیت تاریخی آن را مخدوش نموده است. تا کنون هیچ گونه کار علمی در مورد این بنا صورت نگرفته است. به تازگی شهرداری منطقه (شهرداری ثامن) آن را خریداری نموده تا در آینده‌ای نامعلوم به مرمت آن بپردازد.

شکل ۱: معرفی سایت پلان خانه داروغه (منبع: Wikimapia.COM)

شکل ۲: معرفی نمای خانه داروغه (آرشیو اداره میراث فرهنگی خراسان رضوی)

۲. اهمیت و ضرورت پژوهش

خانه تاریخی داروغه، اولین بنا در مشهد می‌باشد که علاوه بر معماری سنتی ایران دارای نشانه‌هایی از معماری رسیویه است، لذا از این منظر دارای اهمیت ویژه‌ای می‌باشد. این بنا به علت صدمات ناشی از عدم کاربری، متحمل آسیب‌های فراوانی شده که عناصر معماری ارزشمند بنا مورد تهدید قرار داده است. در گذشته نیز به واسطه کاربری نامناسب (حسینیه شخصی)، تغییرات بسیاری در بنا انجام پذیرفته است (قاسمی، ۱۳۹۲).

در این پژوهش تلاش شده تا با آشکارسازی طراحی معماری ایرانی و روسی در بنا، به تحلیل آن پرداخته و با رعایت اصول مرمتی، بنا را مرمت نموده و سپس با دادن کاربری (موزه اسناد) به احیای این بنای با اهمیت تاریخی پرداخت.

۳. سؤالات پژوهش

کاربری اصلی خانه داروغه چیست؟

چرا در معماری بنا، آثاری از معماری روسی رویت می‌شود؟

با تهیه طرح مرمت چگونه می‌توان اصالت بنا را به آن بازگرداند؟

چه کاربری‌ای برای این بنای ارزشمند مناسب می‌باشد؟

در راستای کاربری پیشنهادی چه اقداماتی باید صورت گیرد؟

۴. اهداف پژوهش

تلاش برای احیای خانه تاریخی داروغه

ارتقا پیوند دو سویه اثر تاریخی با بافت پیرامونی

هویت بخشیدن به عناصر معماری - تاریخی

حفظ میراث فرهنگی و تلاش در ایجاد پویایی و زنده کردن آن

ایجاد پیوند میان محیط انسانی و فضای کالبدی

آشنایی با چگونگی طراحی تکمیلی یک بنای تاریخی، با توجه به مشکلات و محدودیت‌ها و مبانی

نظری صحیح

روش تحقیق

برداشت و نمونه برداری میدانی

بررسی نقطه نظر کارشناسان

تحلیلی سایت مربوطه

روش کتابخانه‌ای

اطلاعات سازه‌ای و معماری

تجزیه تحلیل نمونه‌های موجود

گردآوری راجع به تاریخ شهر، موقعیت جغرافیایی، خصوصیات جمعیتی، اقتصادی، کالبدی، اقلیمی، مستند نگاری وضع موجود

و مراحل انجام پژوهشی

اطلاعات مردم شناسی بومی

تحلیلی طرح‌های بالادست

تفسیر و تطبیق اطلاعات

مطالعات موردی

استدلالی منطقی

۵. مبانی نظری پژوهش

۵.۱ تعاریف، اصول و مبانی نظری

مرمت به کلیه اقداماتی گفته می‌شود که به منظور طولانی شدن حیات یک اثر تاریخی انجام می‌شود. حیات یک اثر شامل فاکتورهای مختلفی می‌باشد؛ از جمله عوامل مخرب آب و هوایی، زلزله و ... حیات یک اثر با حفاظت، احیاء و... طولانی می‌شود یا می‌توان گفت مرمت عبارت است از حفظ تعادل پویای یک وضعیت. این تعریفی کلی از مرمت است و در واقع یک مرمتگر تعادل به وجود می‌آورد. برای پویایی تعادل یک وضعیت، تعریف دیگری از مرمت می‌توان بیان نمود و آن عبارت است از؛ اقدام فنی و علمی که در پس یک اقدام خلاقانه انجام می‌شود (فراهانی نیا، ۱۳۸۵).

مرمت را می‌توان همراه معماری به حساب آورد و به این مفهوم از زمانی که یک بنا شکل می‌گیرد؛ مرمت آن بنا هم کم کم خود را نشان می‌دهد. به این ترتیب چه در ایران و چه در دیگر ممالک و تمدن‌ها مرمت همواره وجود داشته است؛ مثال‌هایی که در این زمینه برای این سرزمین می‌توان نام برد به تغییر کاربری چهار طاقی‌ها و آتشکده‌ها و کلیساها به مساجد یا به توسعه مساجد مثل مسجد جامع اصفهان و به اندود کردن و بررسی سالانه بام‌ها در بناها اشاره کرد و یا استفاده از پشت بند در بیشاپور پس از ساخت بنا برای جلوگیری از رانش طاق، مرمت به مفهوم امروزی را باید در چارچوب تئوری‌ها و نظریات ارائه شده طی سده‌های اخیر جستجو کرد. در این مجال، مروری کوتاه بر آن دسته از تئوری‌ها که به مساله مرمت ساختمان می‌پردازد؛ خواهد شد.

۵.۲ منشور بین المللی حفظ و مرمت اماکن و بناهای یادبود «منشور ونیز» (ونیز، می ۱۹۶۴)

لازم است اصول حفظ و مرمت ساختمان‌های قدیمی مورد موافقت قرار گرفته و بر اساس اصول بین المللی تدوین شود. در این بین هر کشور مسوولی برنامه ریزی در چارچوب فرهنگ و سنن خود است. حفظ و مرمت بناهای یادبود باید با استفاده از تمام علوم و فناوری‌های جدید انجام شود تا برای مطالعه و حفظ اماکن میراث فرهنگی بتوان بهتر اقدام کرد. استفاده از بناهای یادبود برای مقاصد سودمند اجتماعی کار حفاظت از آنها را راحت تر می‌کند. بنابراین چنین کاربردهایی مطلوب است؛ به شرط آن که پلان و تزئینات محل را برهم نزنند. فقط در این چارچوب است که می‌توان تغییرات حاصل از کاربری محل را انجام داد (منشور ونیز، ۱۹۶۴).

۵.۳ دهمین جلسه مجمع عمومی شورای بین المللی بناها و مکانهای تاریخی (ICOMOS)

الف: هدف این مجمع تشویق به ایجاد استانداردها و دستورالعملهای آموزشی و تربیتی در مورد حفاظت بناهای تاریخی، ساختمان‌ها و مکانهای میراث فرهنگی است که به وسیله اساسنامه میراث فرهنگی جهان در ۱۹۷۲ به عنوان میراث فرهنگی تعریف شده‌اند. این مکان‌ها شامل ساختمان‌های تاریخی، مناطق و شهرهای تاریخی، مکانهای باستان شناسی و محتویات آنها و همچنین چشم اندازهای تاریخی و فرهنگی‌اند.

ب: حفاظت میراث فرهنگی در حال حاضر در حوزه کلی توسعه فرهنگی و محیطی قرار می‌گیرد. استراتژی‌های مدیریت پایدار برای تغییر که میراث فرهنگی را محترم می‌شمارند به تلفیق و ادغام نگرشی‌های حفاظت با اهداف اجتماعی و اقتصادی معاصر که شامل جهانگردی نیز است، احتیاج دارند.

ج: هدف حفاظت، طولانی کردن عمر میراث فرهنگی و در صورت امکان مشخص کردن پیام هنری و تاریخی که در آن وجود دارد بدون از دست دادن اصالت و معنی آن است. حفاظت یک است و باید به محیط و شرایط فرهنگی احترام بگذارد (منشور سریلانکا، ۱۹۹۳).

۵.۴ اصول ثبت بناها - ساختمان‌ها و مکانهای مهم یازدهمین مجمع عمومی (ICOMOS) صوفیه ۱۹۹۶

هدف این سند مشخص کردن دلایل اصولی، مسوولیت ها، اقدامات برنامه ریزی، محتویات، مدیریت و سهیم کردن اطلاعات برای ثبت منابع میراث فرهنگی است.

مکان میراث فرهنگی (Cultural Heritage refers)

ثبت آثار (Recording of the cultural heritage)

دلایل ثبت آثار (The reasons for recording)

مسئولیت برای ثبت (Responsibility for Recording)

برنامه ریزی برای ثبت (Planning for Recording)

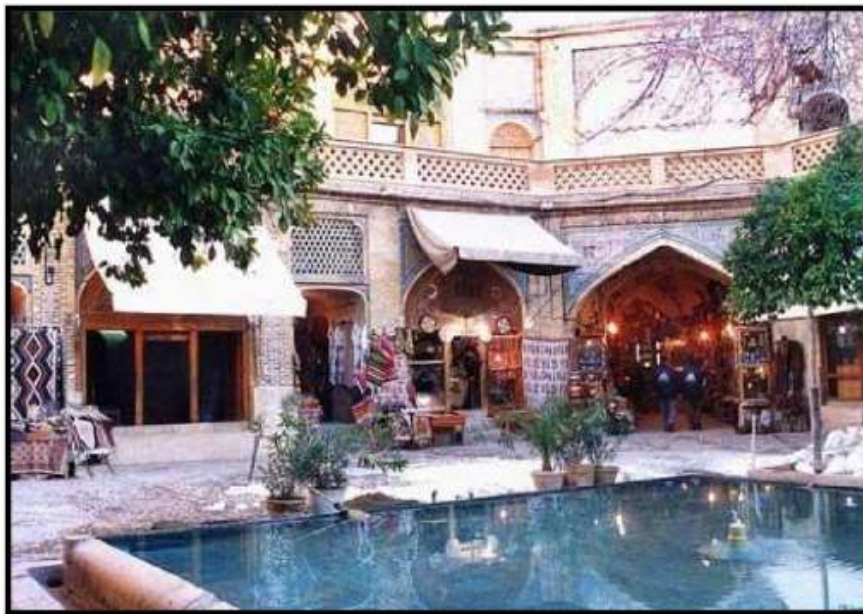
تاریخچه مدیریت، نگهداری و تعمیرات، مدیریت، انتشار و مشارکت اسناد (Management, Dissemination and Sharing of Records) (منشور صوفیه، ۱۹۹۶).

۶. پیشینه پژوهش

با مطالعه نمونه‌های هم دوره خانه تاریخی داروغه در ایران و بررسی اجمالی راهکارهای اتخاذ شده، می‌توان استراتژی مناسب برای مرمت خانه داروغه برگزید.

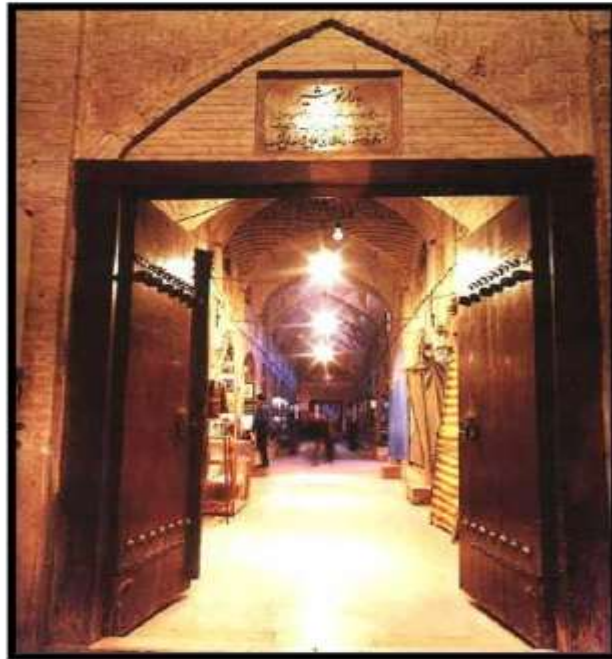
۶.۱ سرای مشیر شیراز

سرای مشیر یا سرای گلشن از آثار دوره قاجاریه در شیراز است که در انتهای جنوبی بازار وکیل در گوشه شرقی آن قرار گرفته است. این سرا که دارای طرح و نقشه‌ای دایره‌ای (هشت گوش) است، توسط میرزا ابوالحسن خان مشیرالملک احداث شده است (گزارش ثبتی سرای مشیر، ۱۳۴۷).

شکل ۳: حیاط و حوضی و حجره‌های اطراف سرای مشیر (نگارنده)

سر در ورودی سرای مشیر، دارای دو طبقه کاشی کاری شده است که چند لچکی نیز در آن قرار دارد. در بالای آن نیز، به جهت نورگیری حجره‌های طبقه دوم سرا، پنجره‌ای مشبک از آجر قرار گرفته است. رخ بام نیز از قطعات سنگ یکپارچه تهیه شده است. در دو طرف نمای سردر ورودی، دو اسپره کاشی کاری شده وجود دارد و بالاتر از آن، مقرنس‌هایی از کاشی قرار گرفته است. در زیر آن کتیبه‌ای کاشی کاری شده با زمینه لاجوردی و خط نستعلیق عبارت سرای گلشن بنای مرحمت پناه حاجی میرزا ابوالحسن خان مشیرالملک شیرازی را نشان می‌دهد. در پایین کتیبه، دو سنگ مرمری قرار گرفته که بر روی آنها در سه سطر عبارتی در بیان اهداف تأسیسی سرا، حجاری شده است و در پایان نیز تاریخ ۱۲۸۲ ه.ق قید شده است.

شکل ۴: سر درب ورودی سرای مشیر (نگارنده)

در دو طرف این دو سنگ، دو حاشیه کاشی کاری مزین به شاخ و گل و برگ، قرار گرفته است. دو پله از دو تخته سنگ یک پارچه، در ورودی این سرا به سوی دالان ورودی قرار دارد. در عرق چین سقف دالان ورودی ترنج‌هایی بر روی قطعات کاشی کاری وجود دارد. سرای مشیر دارای دو طبقه است که کف پوشی طبقه اول از قلوه سنگ و طبقه دوم سنگ و آجر است. در هر طبقه حجره‌هایی وجود دارد و در جلو حجره‌ها، ایوانی قرار گرفته است. حجره‌های طبقه دوم یک نوع هستند و مرزهای لچکی‌های آن کاشی کاری شده است.

مدخل ورودی سرا، کاسه پوش بزرگی است که به یک شاه تویزه تکیه کرده است. حجره‌های طبقه یا اشکوب اولی، تودرتو می‌باشد و به وسیله راهرویی به حیاط متصل می‌شوند. این حجره‌ها دارای درهای چوبی منبت و مشبکی هستند که از چوب ساج ساخته شده‌اند. سه رشته پلکان در سه ضلع مختلف طبقه اول را به طبقه دوم متصل می‌کند. طبقه یا اشکوب دوم در لبه ایوان دارای فخرمدین است. این بنا خود به شکل هشت ضلعی است که اتاق‌ها در هشت ضلع آن قرار گرفته است. در وسط حیاط نیز حوض بزرگ هشت ضلعی‌ای قرار دارد که لبه و پاشویه آن از سنگ‌های مختلف یکپارچه ساخته شده است و در آن سه فواره وجود دارد. در چهار طرف این حوضی، باغچه‌هایی قرار گرفته است و در آن درخت نارنج پرورش یافته است. کف پوشی سرای مشیر، قطعات کوچک سنگ است.

در ضلع شمالی این سرا، در فضای بسته هشت ضلعی، ساختمان‌هایی قرار گرفته که دارای سقف مرتفعی است که کاشی کاری و مقرنس کاری شده است. در وسط گنبد آن نیز، بادگیری وجود دارد که در دهانه آن اشعاری مشتمل بر نام چهارده امام، با خط نستعلیق بر روی کاشی نگاشته شده است. این ساختمان مدتی در اختیار سازمان جلب سیاحان فارسی قرار گرفت. آن‌ها نیز در این محل قهوه خانه‌ای به سبک قهوه خانه‌های قدیمی احداث نمودند که هم اینک از آن اثری نیست. در ضلع جنوبی حیاط نیز تالار و اتاق‌هایی در بخش‌های بالا و پایین قرار دارد. در ضلع شرقی و غربی حیاط، مغازه‌ها و راهروهایی معماری این بنا، برگرفته از معماری کاروانسراهای صفوی است. در زمان پهلوی به دستور فرح دیبا، کاشی‌های ریخته و درک‌های فرسوده و شکسته این بنا مرمت شد. این بنا با رنگ زرد و طرح‌های گلدانی معرف سبک اختلاط است که در زمان قاجاریه رایج شده بود.

سازمان میراث فرهنگی، این بنا را در سال ۱۳۴۷ ه.ش. با شماره ۴۲۴ به ثبت تاریخی رسانید

۶.۲ مرکز فرهنگی ابوسعید مشهد

مجموعه مورد نظر در کوچه داداش زاده واقع در خیابان وحدت اسلامی و خیابان ۱۵ خرداد قرار گرفته و ارتباط با معابر اطراف از طریق ورودی جنوبی مجموعه که به عنوان ورودی اصلی در کوچه داداشی زاده قرار دارد میسر بوده و ورودی غربی بنا در خیابان وحدت اسلامی است. این مجموعه شامل سه ساختمان بوده که از دوره‌های مختلف بر جای مانده‌اند. ساختمان شماره ۱ که در گوشه شمال غربی مجموعه است نسبت به دو ساختمان دیگر از قدمت بیشتری برخوردار است و ساختمان شماره ۳ که ظاهراً در محدوده باغهای پیشین بنا گردیده از متاخرترین آن‌ها می‌باشد.

۷. راهکارها و تدابیر

مصرف کنندگان این بنا، دانشجویان و افراد علاقه مند به بافت قدیم، مسافران. دسترسی آسان به منابع بافت قدیم، عکس‌ها و متونی که بافت قدیم را کاملاً معرفی کند. وجود افرادی که در آن بافت بوده و می‌توانند به سؤالات آنان پاسخ گویند. وجود مسیر دسترسی آسان به بناهای بافت قدیم (میراث فرهنگی).

تطبیقی نماهای اطراف بنا برای ایجاد حریم و معرفی بهتر و همچنین ایجاد قانون حفاظت از حریم بنا. طراحی مسیر پایه و ماشین رو یک طرفه به صورت سنگ فرشی.

۷.۱ مبانی طرح احیاء

ارائه یک طرح احیاء از یک سو مستلزم انتخاب استراتژی‌ها و مبانی ارزشی و از دیگر سو، پیش بینی تدابیری که در طراحی باید مورد مطالعه قرار گیرد.

۷.۲ استراتژی احیاء

ارزش‌هایی که بنا بر آنها احیاء باید صورت پذیرد عبارتند از:

۷.۲.۱ اجتماعی

بافت قدیم محله پایین خیابان تقریباً تخریب شده است و اکثر اهالی جدید از اتباع خارجی (افغانی) و نسل‌هایی هستند که هیچ اطلاعی نسبت به پیشینه آن ندارند. همچنین افرادی هستند که به اطلاعاتی در این زمینه نیاز دارند یا به آن علاقه منداند و در حال حاضر هیچ مکانی که پاسخگوی نیاز این افراد باشد وجود ندارد در کنار اینها افرادی هستند (سالمند) که خاطرات زیادی از این محلات دارند که می‌توان از اطلاعات آنها بهره گرفت. در نتیجه می‌توان با کاربری جدیدی که در نظر گرفته می‌شود به این نیازها پاسخ داد.

۷.۲.۲ فرهنگی

با توجه به پیشرفت سریع تخریب بناهای اطراف خانه داروغه و عدم توجه افراد به این میراث با ارزش فرهنگی که بصورت کاملاً تک در آن باقی مانده است و اکثر افرادی که در مشهد زندگی می‌کنند از وجود این بنا و همچنین اکثر ابنیه قدیمی بی خبر هستند با توجه به این نکات با بوجود آوردن مکانی که در آن بتوان به منابع موجود در مورد معرفی این مکان دسترسی پیدا کرد کمک بزرگی به میراث فرهنگی کشور خواهد داشت.

۷.۲.۳ اقتصادی

برای بهره برداری اقتصادی از میراث فرهنگی کشور باید تبلیغات گسترده‌ای از آنها صورت گیرد تا موجب جذب افراد برای بازدید از این اماکن گردد. می‌توان با کاربری جدید تبلیغات در این زمینه بهره برد.

چند جانبه تخریب بناهای اطراف خانه داروغه و ساخت ساختمان‌های ناهمگون بابافت منطقه سبب کم ارزشی شدن این بنا و تهدید آن شده است به همین دلیل سعی در حفظ این بنا به عنوان یک عنصر خاصی و نمادی از فرهنگ قدیم مردم نمود و در مرحله بعد از این بنا به عنوان مکانی استفاده کرد که به ارزش میراث فرهنگی و نوع بافت و همچنین مردمی که در آن بافت می‌زیسته‌اند توجه نموده و روح تازه‌ای به منطقه بخشد.

۸. طرح پیشنهادی

طرح‌های پیشنهادی نگارنده براساسی تحقیقات و نیازهای بافت محله قبر میر به سه گزینه:

۱. حسینی
۲. مرکز اسناد
۳. خانه خوشنویسی ختم می‌شود که هر پیشنهاد بصورت مجزا مورد بررسی قرار می‌گیرد.

منابع

۱. انطباق طراحی خانه‌های مسکونی متناسب با اقلیم و معماری بومی، مشهد، دانشگاه فردوسی، ۱۳۹۲.
۲. پرنه، مهدی؛ آسیب شناسی و فن شناسی بناهای سنتی، تهران: انتشارات آزاده، ۱۳۸۶.
۳. پرونده ثبتی بنای تاریخی سرای داروغه، سازمان میراث فرهنگی، ۱۳۸۱.
۴. پرونده ثبتی بنای تاریخی موزه آبگینه، سازمان میراث فرهنگی، ۱۳۷۷.
۵. پرونده ثبتی سرای مشیر، سازمان میراث فرهنگی، ۱۳۴۷.
۶. پیرنیا، محمدکریم؛ سبک شناسی معماری ایران، تدوین غلامحسین معماریان، تهران: انتشارات دانشگاه علم و صنعت، ۱۳۷۲.
۷. حاجی قاسمی، کامبیز؛ یادداشتی بر معماری دوره قاجار، خبرنامه داخلی گردهمایی فرهنگ و هنر دوره قاجار، ۱۳۸۹.
۸. رضازاده، مجتبی؛ آسیب شناسی بناهای سنتی، تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۸۰.
۹. رهنما، محمدرحیم؛ «فرهنگ و میراث فرهنگی/ مشهد؛ شهری تاریخی-فرهنگی» فصلنامه مشکوه، شماره ۵۷، بهار و تابستان ۱۳۷۷.
۱۰. زمرشیدی، حسین؛ تعمیر و نگهداری ساختمان، تهران: انتشارات زمر، ۱۳۷۱.
۱۱. زمرشیدی، حسین؛ مصالح شمناسی سنتی، تهران: انتشارات زمر، ۱۳۷۷.
۱۲. زین‌العابدین میرزا؛ نفوس ارض اقدس، ۱۳۸۲.
۱۳. فراهانی ینا، میلاد؛ «ارزیابی مشخصات و بررسی روش‌های مرمت و مقاوم سازی آثار تاریخی»، سمینار کارشناسان ارشد مرمت، ۱۳۸۵.
۱۴. فرشچی، حمیدرضا؛ مقدمه‌ای بر مرمت و بهسازی ساختمان‌های مصالح بنایی، تهران: انتشارات طلایه آفاق، ۱۳۸۸.
۱۵. قاسمی، مریم؛ «سرای داروغه»، روزنامه شهرآرا، شماره ۷۸، مشهد، مورخ ۱۳۹۲/۹/۷.
۱۶. کلایه، سعید محمود؛ طرح مرمت و احیای خانه فلاحتی کاشان (موزه سفال)، ۱۳۸۷.
۱۷. گودرزی، خلیل؛ فن‌شناسی و آسیب‌شناسی بناهای تاریخی، انتشارات منگان - هانیوان (دانشگاه پیام نور جنوب).
۱۸. محبعلی، محمدحسن؛ اصغر محمد مرادی؛ دوازده درس مرمت، تهران: وزارت مسکن و شهرسازی، و سازمان ملی زمین و مسکن، ۱۳۷۴.
۱۹. مدیریت آمار و تحلیل اطلاعات شهرداری مشهد، ۱۳۹۲.
۲۰. مروارید، محمدرضا؛ تاریخ مشهد، مشهد، ۱۳۹۱.
۲۱. منشور سری لانکا، دهمین جلسه مجمع عمومی شورای بین‌المللی بناها و مکان‌های تاریخی، سری لانکا، ۱۹۹۳.
۲۲. منشور صوفیه، کنگره بین‌المللی اصول ثبت بناها، ساختمان‌ها و مکان‌های مهم، صوفیه، ۱۹۹۶.
۲۳. منشور ونیز، کنگره بین‌المللی معماران و متخصصین یادمان‌های تاریخی، ونیز، ۱۹۶۴.
۲۴. مؤتمن، علی؛ سفر به مشهد، ۱۳۴۶.
۲۵. میرزا کوچک خوشنویس، احمد؛ آسیب‌شناسی بناهای تاریخی، اصفهان: انتشارات دانشگاه هنر، ۱۳۸۵.
۲۶. وارن، جان؛ حفاظت سازه‌های گلین، ترجمه مهرداد وحدتی، مؤسسه فرهنگی ایکوموس ایران، ۱۳۸۷.

27. www.mashhad.ir/web-directory/34578/html/مشهد/قدیم/

28. www.mashhad.ir/portal-content/609567/html/تاریخ_شهر/

Re-designing and restoration of the historic house of Narraq on the basis of contemporary architecture

Mohaddeh Javidi Jafari, Sajjad Khaleghi, Sajad Bayat, Motahare Javidi Jafari,
Mohsen Maddah*

Department of Architecture, Institute for Sustainable Science and Development of Arya, Tehran, Iran

Abstract

The Iran historical buildings are part of the cultural identity of the people they lived in. Among these works are the historic house of Narraqi in Mashhad, Navab Safavi Avenue, Islamic Unity 21, Kashmiri Alley. This building is the first house in Mashhad, which in addition to the traditional architecture of Iran has signs of Russian architecture, so it is very important from this perspective. Since the house is located in the big neighborhood of Noghan and Mizar neighborhood, it is necessary to study the quality of deployment of this valuable work by studying in order to fully understand the neighborhood in general and to investigate the sphere of influence and neighborhoods of the housewife. In the past and present, he has gained some good information. Before any surgical procedure, the diagnosis is a complication. The bonding of the elements, the proportional distribution of forces, and the strength of the foundations against the loads loaded are the factors and conditions necessary to ensure the stagnation and survival of the building. Therefore, when investigating the structure or the urban context, it is necessary to address the factors that are considered to be disruptive. Destructive factors are a set of injuries that have an important role in deformation and destruction. The main disadvantage of this effect is moisture, which has caused various damage in ascending and descending forms. Another important point is the placement of this building in the old context of Mashhad; the non-use of this building has caused its desolation and, as a result, its destruction, so that all interventions to maintain the body with the least interference will be in order to coordinate with the texture. Keep up The author's proposal on the basis of the research and requirements of the graveyard Mir neighborhood area consists of three options: Hosseiniyeh, the Documentation Center and the Calligraphy House, which is selected by separate review of these applications, the Document Center's option for revitalization.

Keywords: Rethinking, Renovation, Historical House of Dhargah, Contemporary Architecture, Historic Buildings
